

KE STRUKTUŘE NÁCVIKŮ NĚKTERÉ ČINNOSTI PŘEVODU ŠTÁBŮ A VOJSK Z MÍROVÉHO STAVU NA VÁLEČNÝ

Přípravy ozbrojených sil NATO k rozpoutání překvapivého válečného napadení s použitím zbraní hromadného ničení a dalších vysoce přesných a účinných zbraňových systémů nás nutí udržovat ozbrojené síly na takovém stupni stálé pohotovosti, který zabezpečí jejich převedení na válečný stav v době, jež neposkytne nepříteli možnost realizovat jeho útočné plány. Toho je možné docílit jedině včasným zjišťováním jeho příprav k rozpoutání agrese a předstížením v uvádění vojsk do nejvyššího stupně bojové pohotovosti. To zároveň vyžaduje vytvořit takové podmínky, ve kterých by počet a rozsah nutných opatření uskutečňovaných v našich štábech a vojskách při uvádění do nejvyššího stupně bojové pohotovosti bylo možné splnit dříve než u nepřítele.

Uvedená situace vyžaduje, na základě hluboké a všestranné analýzy stavu stálé bojové pohotovosti vojsk NATO a jejich možností z hlediska času, kvantity i kvality uvedení do nejvyššího stupně pohotovosti, přijmout u vojsk ČSLA včas přiměřená opatření. To znamená zabezpečit ve stejném čase rychlejší nárůst jejich bojové síly a vytvoření podmínek k tomu, abychom nemuseli jednat pod tlakem nepřítele, ale uskutečnili iniciativní opatření, jež by odradila nepřátelskou stranu od hazardních činů.

Cílem převodu štábů a vojsk na válečný stav je ve stanoveném čase kvalitně splnit přesně určený rozsah opatření a tím nedovolit nepřátelské straně realizovat útočné záměry. Je pochopitelné, že čím větší počet těchto opatření bude nutné uskutečnit, tím více času na jejich realizaci musíme vyčlenit. Objektivně jsme proto nuceni hledat možnosti a cesty ke zkrácení času potřebného ke splnění úkolu. A chceme-li zkracovat potřebný čas, zákonitě musíme zmenšovat počet nutných opatření a jejich rozsah. Ujasněním si těchto skutečností

v podmínkách každého štábu a na všech stupních velení by měl začínat přístup k řešení konkrétní činnosti. Na základě hluboké analýzy obsahu potřebných opatření a možností jejich omezení (z hlediska četnosti i rozsahu) je možné stanovit strukturu a metodiku nácviků činností, které jsou nevyhnutelné k převodu štábu i vojsk (v přesně stanoveném čase) z mírového stavu na válečný, a skloubit je s požadavkem dosažení vyšších kvalitativních ukazatelů bojové síly i bojové pohotovosti.

Při řešení uvedených otázek je nepřipustný formalismus, tj. jen přebírání úkolů z nadřazeného stupně velení bez hlubokého ujasnění situace. Zvláště je zapotřebí se zaměřit na situaci dané součásti a na to, jaká opatření musí být splněna při jejím uvádění do nejvyššího stupně bojové pohotovosti. Přitom rozsah a obsah činnosti je nutné omezovat, což si vynucuje hledat v konkrétních podmínkách optimální způsoby realizace tohoto požadavku. Jeho závažnost vyžaduje zcela konkrétní praktický přístup, přesné znalosti a návyky všech vykonavatelů, kteří zabezpečují rychlé a kvalitní převedení štábů a vojsk z mírového stavu na válečný.

Pod konkrétním a praktickým přístupem je zapotřebí vidět řešení všech otázek na těch místech, kde se budou uskutečňovat. Tam je také nutné přehodnotit i vhodnost jejich uspořádání pro danou činnost a rozhodnout o jejich potřebném vybavení pro práci za každé situace (ve dne, v noci, v létě, v zimě, za deště, za mlhy i při nepřátelském leteckém a záškodnickém napadení apod.). Jde o to, hledat v podmínkách jednotlivých posádek optimální využití všech prostředků k dokonalé organizaci a zabezpečení řešených úkolů.

Přesné znalosti a návyky musíme chápat jako komplexní přístup, tj. zejména přesné vymezení jednotlivých činností, které na sebe navzájem navazují, jejich množství i požadavky na počet osob. Výsledkem této úvahy bude stanovení odpovídající četnosti skupin k plnění jednotlivých úkolů, jejich složení a vybavení, ale současně i požadavek na jejich znalosti a návyky. Bude nutné zvažovat koho do jaké funkce určit, a to zejména při výběru vedoucích skupin, kteří by měli být zárukou, že úkoly určené skupině budou vždy splněny.

Praxe potvrzuje, že této otázce není vždy věnována náležitá pozornost. K výběru vedoucích skupin je zapotřebí znát jejich konkrétní charakterové vlastnosti, znalosti a praktické zkušenosti. Zařazením do funkcí v jednotlivých pracovních skupinách celá práce teprve začíná. K tomu, abychom dosáhli kvalitního splnění úkolů, je potřebné zcela konkrétně podle zařazení každého jednotlivce teoreticky i prakticky připravovat. A jen cílevědomá, pravidelná a praktická příprava (která odpovídá skutečnému plnění daných úkolů) všech vykonavatelů zabezpečí přechod na válečný stav jednotlivců i skupin. Musí být vhodně doplňována prověrkami připravenosti splnit stanovené úkoly. Na základě jejich výsledků je pak možné reálně hodnotit stav připravenosti, vytyčovat konkrétní úkoly a požadavky pro další přípravu jak vedoucích skupin, tak i každého jejího příslušníka, ev. pro zlepšování jejich vybavenosti.

Struktura přípravy jednotlivců i celých pracovních skupin musí zahrnovat důkladné objasnění cíle činnosti, úkolů a součinnostních vazeb s jinými skupinami, seznámení s konkrétním pracovištěm a jeho vybavením, s technologickým postupem prací na něm i s jeho regulačním zabezpečením. Dále je nutné vysvětlit používání pomůcek, vyplňování různých písemností, seznámit účastníky s přímým zajištěním, ochranou a obranou daného pracoviště nebo objektu a objasnit činnost v případě nepřátelského leteckého, chemického napadení apod.

Rovněž je zapotřebí, aby všichni příslušníci pracovních skupin přesně znali, jaké úkoly a v jakém čase musí splnit (i při uvádění pracoviště do pohotovosti). Zde jsou důležité i takové maličkosti, jako např. místa uložení klíčů, označení různých beden a obalů, znalost způsobu jejich naložení a místa přistavení vozidel, pořadí jejich uložení na pracovišti atd. Při neznalosti těchto skutečností dochází k narušení sladění; to pak vyžaduje práci navíc a v konečném důsledku může vést k nesplnění stanovených norem.

Po všestranném ujasnění cílů a úkolů a po seznámení se s konkrétními podmínkami pracovišť, s jejich vybavením, zabezpečením a postupem prací při dosahování pohotovosti je možné zahájit praktický nácvik jednotlivých úkonů. Jeho cílem je naprosto přesné zvládnutí úkolů a získání jistoty, že stanovenou činnost je schopen každý jednotlivec i celé pracovní skupiny splnit za každé situace.

Struktura přípravy jednotlivců a pracovních skupin k zabezpečení převodu štábů a vojsk z mírového stavu na válečný musí obsahovat komplexní činnost od přijetí úkolů až po dosažení nejvyššího stupně bojové pohotovosti. Je to práce velmi složitá a může ji splnit jen celý kolektiv. Vyžaduje tvůrčí přístup vysoce odpovědných vedoucích pracovníků štábu, útvaru nebo zařízení.